

las seu Lacticia nuncupat. Num uero & has Graeci quoque *ἀνιδμία* appellauerint, sciremus sane, nisi temporum iniuria Marini uiginti de Confectionibus libri cum Graecorum omnium qui quicquam in Anatome dignum praestiterunt operibus, maxima ex parte intercidissent. Quartus enim Marini liber inter cetera glandulas tractabat, utcunque uero sit, hoc tertium in faucibus glandularum genus non minus quam cetera duo ob uarios quibus implicatur affectus, & scrophulas praecipue, perpendendum uenit: hocque imprimis tempore, quando non id solum genus, uerum & alia duo Gallicus morbus simul cum palato & gargareone miserè exerceat.

DE GARGAREONE. CAPVT VI.

IN biante ore gargareonem citra dissectionem uidere est, quanquam in sexta musculorum tabula E insigniatur, in septima uero F.

Gargareonis nomina.

Gargareonis situs, forma, substantia.

Vus.

STA quoque corporis pars pluribus donatur nominibus. gargar enim, gurgulio, & gargareon, sibilus ac tintinabulum à uoce nuncupatur. Quia uero instar uuae superius angusta, inferius uero sphaera instar rotunda aliquid, quando dum inflammatione corripitur, propendet, Vuae, seu *καυλή* appellatur. Deinde quod instar caudae muris, aut columbae extensa interdum ex humorum affluxu gargareon producat, ut & affectus ille, *καυλή* ac columella dicitur. Porro quoniam secundum naturam se habens, superius lator, inferius autem strictior uisitur, fundibulum aliqui eum uocauerunt, at nomina sonitus occasione ipsi indita à multis toti laryngi, ab aliquibus uero laryngis operculo tantum accommodantur. Ceterum gargareonis, qui soli inter cetera animantia homini obigit, situs, forma, color, ac omnia ferè huc pertinentia non minus ac externa unguum superficies euadent conspicua, si alicuius hiantis os inspicere non piguerit. Vnde etiam horum enarrationi prolixius quoque haud immorandum est. Oblonga enim tunc spectantibus occurrit particula fungosa & carnea à palati fine, ubi narium foramina ad os descendunt, in oris amplitudinem propendula, superius ubi palato continuatur lator, inferius pyramidis instar acutior. Venulas quaedam ex uasis palati tunicam aduentibus in ipsius medio assumit: neruis autem non admodum participat. Porro ipsius primum usum uocis modulationem esse, ac illum ad sermonem homini plurimum optulari, argumento sunt, qui hunc praefectum habet: dein quod soli homines, auiumque quaedam genera hoc donari uidentur, adeo sanè ut non immerito uelut quoddam uocis plectrum, ita ad cauum palatum pendens, censeatur. Secundario autem ad aeris attractionem, ne scilicet nimium frigidus in pulmonem feratur, aliquid & homini accommodare creditur, quum his quibus gargareo praefectus est, frigidus aer impensus quam ceteris noxius esse colligatur. Sic quoque & ad aeris expurgationem non nihil conducit, nam pulueri sibi applicat, qui alioquin in laryngem simul cum aere erat assumendus. At hic uisus qui cetera animalia ad terram magis quam homo spirantia gargareone destituantur, paruipendendus uidetur. Quamobrem uero alij gargareonem excrementorum à cerebro in os descendenti quoddam receptaculum esse tradiderint, non satis assequor, & commentum illorum esse opinor: quum gargareon nullam, qua aptè aliquid suscipiat, cavitatem nanciscatur: imò quoties humore imbuitur, laxatus muris caudae forma propendet, aut alio quopiam grauissimo uitio dum fluxionem suscipit, conficitur. At nunc tempus erit, pulmonis in quem aer per asperam arteriam ducitur, constructionem aggredi.

DE PULMONE. CAPVT VII.

PULMONEM ostendit praesentis libri figurarum maior pars, prima uidelicet ad characteres R, S, T, V. Secunda ad N, O, P, Q. Tertia ad L, M, N, O. Quarta ad M, N, O, P. Quinta ad i, k, l, m. Duodecima ad E, F, G, H. Decimatertia ad B, C, D, E. Vasa autem pulmonem implicantia partim exprimuntur prima figura Capitis trigesimi octauo libri primi, partim duabus figuris Capitis decimi quinti libri tertij.

Situs pulmonis.

Numerus.

ITVM pulmonis duae thoracis cavitates indicant, in utraq; enim thoracis amplitudine, inter costas & alteram intersepientium membranarum conspicua, pulmo locatur perinde ac cavitates ipsae geminus. Ipsius enim pars dextram cavitatem occupans, illi quae in sinistra locatur, substantiae interuentu neque continua, neque etiam congrua est. Ambae enim intersepientium membranarum medio inuicem dirimuntur, & ualforum duntaxat interuentu, quae ex una radice in dextram ac sinistram pulmonis partes dirigerunt, illae inuicem committuntur. Ac dextra quidem pulmonis pars dextram thoracis cavitatem, sinistra autem laeuam ita implent, ut nihil prorsus in thoracis amplitudine pulmonis substan-

substantia non oppletur sit, praeter uniuersam regionem quam interdiuidetes coplecti constitueret retulimus. Verum in hac cavitare, quam intersepientes medio super^a neruofam septi transuersi partem, ac sub cordis inuolucris mu-
monis quoque portiuncula canibus & simijs continetur: uti & in reliquis ani-
ctus longius quam homini obigit. Verum haec pulmonis portiuncula uni-
nimè infarcit, neque etiam eius cavitatis formam exprimit, atque ita dextra & sin-
tes, suas quibus continentur sedes examussum referunt. Pulmo namque priuata
forma, sed pro accumbentium corporum effigie, ut et iecur ipsum, efformatu
cavitatum effigiem assumens, haud secus sanè quam si aliquis gleba his cau-
pulmonem construxisset. Vbi quicquid enim cavitatum sedes concavae sunt, inibi
eualit: ubi autem gibbae extuberantesque uisuntur, pulmo etiam cauus redditur.
fit dextram pulmonis partem sinistra iunctam ad amussim bubuli, aut ceruin-
ci animalis calcibus, unguibusue simul commissis, rara quadam similitudine
alteram pulmonis partem unius unguis imaginem referre. Tota enim^e post-
des, lateraque anteriori unguum regioni, ac lateribus respondent. Quemadmo-
anteriori parte linea impressioneque inuicem dirimuntur, ita quoque & post-
des huius lineae similem omnino impressionem, prominentium in thoracis a-
tebrarum corporum occasione, obtinet. Et ut impressio haec secundum unguis
gibbumque modicè obliquatur, ita quoque & pulmonis hac sede impressio
exteriora incuruatione ducitur. Rursus ut unguis anteriori parte magis qua-
rigui uidentur: ita & pulmo ipse, eo quod intersepientes membranae ab inui-
ubi dorso committuntur distant, quam ubi pectoris ossi proximae sunt. De
ungues linea superius ac inferius magis patet quam in medio, & inferior ruri-
hiscit quam elatior: quod & pulmonis quoque, quae ipsius partes inuicem dir-
ostendit, atque id intersepientium membranarum gratia magis quae iuxta iugulu-
cem distant, quam in reliquo ad dorsum progressu: dein membranarum dis-
ma, lator illa est quae iugulum respicit. Reliqua autem pulmonis posterior pars
costarum inflexus, ut & unguis ipsi, gibba uisuntur. Deinde etiam pari ratione
nis regio, ut & unguum ipsorum, lator superiori existit. Porro unguum par-
tetur pulmonis regio exactissime couenit, septum transuersum spectans. Haec
regio, ut & unguum, caua uisitur, propter septi gibbosam imaginem. Ad
amplo interstitio, ut & unguis etiam, propter amplam intersepientium mem-
stantiam dextra pulmonis pars impetè à sinistra disjungitur. Porro pulmo-
os respiciens, ipsorum uel anterior pars ad amussim refert posteriorem unguis
sam, quae terra non contingit. Vt enim illa utrinque orbicularis est, & amplo inter-
hac pulmonis regio interdiuiditur: quae tanto posteriori etiam sede breuior
rior unguum regio terra non contingens, longitudine ab anteriori uincitur. Ca-
impressio haec non commemorata pulmonis illae accidit, quae is lateribus
membranarum accumbit. Harum namque latera quum hic cor continetur, utrin-
bumque efficiunt, cui proportionatum sinum pulmo (ut uniuersas quibus cor-
accuratè oppleat) merito obtinet: qui sanè & in unguibus illi sinui correspon-
gues quae inuicem accumbunt cernitur, illic nimirum, ubi duriores quidam pil-
uari solent. Atque ita pulmonis forma unguum imagini congruit. Ceterum haec
mone dicta uelim, eoque non flaccido, sed ut secundum naturam thoracem imple-
enim quum cecidit, atque in lobos seu fibras insigniter distinctus uisitur, eleg-
pulmonis forma deperditur. Distinguntur enim utraque pulmonis parte
membraneis fibris in hominibus inuicem haerentes, neque ita inter refecandu
cane, promptos. Hoc laborum interstitium obliqua perficitur linea, e regione
quarta thoracis uertebrae incipiente, & oblique deorsum in priora, quasi ad
cronem, protensa. Haec linea aequalem pulmonis partium diuisionem quoque
quanquam humilior lobus superiori longior existat. Neque sanè perpetuo in
pulmonis partes secantur, uerum aliquando in tres, interdum in nullos, aut d-
cem nexos, ut sectionis potius nota, quam re uera distinctio in homine uide-
tem qui in canibus simijsque cauae uenae caudicem suffulcit, ut iam antea dixi-
mine obseruauit, & hunc illo destitui certo certius scio. Quamuis interim Galen-
de Administrandis dissectionibus nondum mihi memoria exciderit, quo inquit
pulmonis lobum illos non latere, qui recte sectione administrant: innuens